

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ὁ κόσμος μέσ' τὰ σύγνεφα τοῦ ψεύδους του κρυμμένος,
στὰ ἔργα του ἀπαίσιος, στὰς σκέψεις του κρυφός,
ξυπνᾷ μὴν ὡμορφη νυχτιὰ καὶ βλέπει θαμβωμένος,
τῆς Βηθλεὲμ τὸ φῶς.

Τὸ φῶς ἐκεῖνο πῶβγαινε ἀπ' ἀγνωστον ἀστέρα,
τῶβλεπε νὰ ξαπλώνεται στὴν πλάσι πέρα, πέρα,
καὶ τὸ σκοτάδι τῆς νυχτὸς νὰ βασιλεύῃ μόνο
στὸ μέγαρο ποῦ ὁ σκαιὸς Τετράρχης εἶχε θρόνο.

Κι' ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως ἐκείνης τῆς ὥραιας
τοῦ γλυκυτάτου λάμποντος ἐν οὐρανῷ φωτός,
τὸ βρόφος μεγαλύνεται τῆς κόρης τῆς Ἑβραίας
καὶ θρόνος ταπεινώνεται τυράννων μισητός.

Κι' εἶδε στὴν φάτνην ὁ τυφλὸς τῶν ὑποδούλων νοῦς,
οἰκοδομὴ νὰ κτίζεται τῆς ἀρετῆς ἀκμαία
καὶ τὸ λεικὸν τὸ σπάργανον νηπίου ἀφανοῦς,
ἐλευθερίας τῶν Λαῶν νὰ γίνεται σημαία.

Ἔσβυσ' ἐκεῖνος ὁ ἀστήρ ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας
τῶν ἀλαζόνων βλέμματα, τῶν χαμερπῶν ιδέας,
ἔσβυσε κι' ἐταπείνωσε τὰ σκῆπτρα τοῦ σατράλη
κι' ἐθρόνισσε τὴν λευτερίαν μὲ στέμμα τὴν ἀγάπη.

Ἔσβυσ' ἐκεῖνος ὁ ἀστήρ καὶ προχωρεῖ νὰ σβύνη
τὰ πάθη, τ' ἀδικήματα, τὸ ψεῦδος, τὴν κακία.
Δὲν σταματᾷ! Θὰ ψάλλωμεν τὸ « ἐπὶ γῆς εἰρήνη »
θὰ ψάλλωμεν « ἐν ἀδελφοῖς ἀνθρώποις εὐδοκία! »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. ΣΥ. ΥΠ. ΦΛ. 0103

**Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρής
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ.—

Μὲ διάθεσι μεγάλη
σώφερα τ' ἀνακαρῖ
νὰ στὰ πῶ πρὶν ἔλθουν ἄλλοι
τὰ Χριστόγεννα, Μαρή.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ποῦ τ' ἄκουσες πολλάκις
καὶ διὰ συνελεύσεως μετόχων τελευταίας,
ἐπιτροπὴ στὸ Θέατρο ἐμπήκε κι' ὁ Χρηστάκης
κι' ἀνεκηρύχθη παμνηφεί ὁ Γρήσας γραμματέας
κι' ὁ Μουσταφᾶς ἀνορθωτὴς ἀπάνου στὰ σιπάρια,
ἀλλὰ ὁ Αἰμαρχος, Μαρή, ἀρνεῖται τὰ δηνάρια
καὶ μὴν προσμένης ἔρωτες ἀπὸ τὴν κομποιμάρια.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν φάτιγῃ τῶν ἀλόγων
καὶ Βενιζέλος μετ' αὐτὸν
μετὰ σπουδαίων βουλευτῶν
καὶ συνταγματολόγων
μὲ νέας βόσεις ἄρχισε νὰ φτιάνῃ τὴν πατρίδα
ἀλλ' αὐτῶς μέσ' τῇ στιγμῇ,
τρεῖς ἀδιάκριτοι σεισμοὶ
χαλοῦν τὴν Ἀντραβίδα,
γκρεμίζοντε τὰ Λεχαινὰ καὶ τὴν Ἀμαλιάδα
καὶ ἡ ἀνόρθωσις ποτὲ δὲν θάσῃ σὴν Ἑλλάδα!

Ἐν τοῖς ὑψίστοις ὡσανῶ
καὶ ἐν τῇ γῇ ἐβίβα
ποῦ ὁ σεισμὸς στὰ Λεχαινὰ
δὲν ἄφησε καλύβα
κι' ἀπάνου ποῦ ἀρχίναε τὸ κράτος ν' ἀνορθώνεται,
ἐξαπαθῶμας ὁ Θεός,
κι' ὁ περιούσιος λαὸς
ἀπὸ σεισμοὺς πλακώνεται!

Τὴν φοβερῶν δονήσεων διάρκεια καὶ πλάτος!
Δὲς κι' ἔρχεται ἄνωθεν φωνή
πῶς ὁ Θεὸς δὲν συμφωνεῖ
ν' ἀνορθωθῇ τὸ κράτος!

Δὲς καὶ τὸ γράψαν' πειρασμοὶ
αἰτῆς τύχης τὸ τεφτερί.

νὰ τὸ χαλίσουν οἱ σεισμοὶ
τὸ ἔργον τοῦ Λευτέρου!

Ὅτι τὸ κράτος ἄρχισε κάπως νὰ νοστιμίζῃ,
σεισμὸς ἐκπορευόμενος,
ἀντιπολιτευόμενος,
τὰ Λεχαινὰ γκρεμίζει,
κι' ἂν εἶναι ὅτι φτιάνουμε, σεισμοὶ νὰν τὸ χαλοῦνε,
ἀνόρθωσιν οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε θὰ γδοῦνε!

Ἐν ἀνορθώσεως καιρῷ,
στὴν Πελοπόννησο γεῶ
δὲν ἔμειν' ἔτα σπῆτι

κι' ἄλλων δυνάμεων σεισμὸς ἐβούλιαξε τὴν Κρήτη,
κι' ἀντὶ τῆς ἀνορθώσεως βλέπεις θεομηνίας,
καὶ ὑπουργεῖον ὄγδοον τῆς Βιομηχανίας
ποῦ ὁ προμήσος ὑπουργὸς ὑπόσχεται νὰ δώκῃ
φαρμάκι γιὰ τοὺς ποτικοὺς ποῦ τρῶν τὸ καλαμπόκι!

Φεύγει ὁ τέκτων Ἰωσήφ μὲ φόβον οὐκ ὀλίγον
μὰ κι' ὁ Φορέστης πῶφυγε κι' ἐπῆγε κατεπεῖγον
νὰ φέρῃ, ὅπως μῶλεγες τὸ τάγμα τὸ γενναῖο,
ἐπέστρεψε τὴν Κυριακὴ
κι' ἔφερε μόνον ἀπὸ κεῖ
ἕνα κολέτο νέο.

Χριστὸς γεννᾶται ψάλλουσι ποιμένες μετ' ἀγγέλων
καὶ βουλευταὶ διπλάσιοι περὶ τὸν Βενιζέλον,
γύρευε τί τοῦ ψάλλουντε τοῦ μαύρου τοῦ Λευτέρου
μ' ἐτοῦτην τὴν ἀνόρθωσι πῶγύρευε νὰ φέρῃ
καὶ δὲν ἀφήνει νὰ σκεφθοῦν πρὸ πρακτικὰ οἱ φίλοι
γὰ τῆς καινόργιες ἐκλογές ποῦ θάναί τὸν Ἀπορίλη.

Παρθένος τὸν Θεὸν γεννᾷ
καὶ πρὸς αὐτὸν δεήσων,
μὴ γένῃς σὴν τὰ Λεχαινὰ
μὲ τὴν ἀνόρθωσί σου!

Ἐκ τῆς Περγίας ἔρχονται οἱ μάγοι μὲ τὰ δῶρα
κι' ἕνας ἀνεμορούφουλας μᾶς ἤρτε μέσ' τῇ χώρᾳ,
τὴν ἄλλη τὴν Παρασκευή, πρῶτ' κατὰ τὰς δέκα,
μὲ ρεῦμα καὶ μὲ δύναμιν τὴν ἴδια ποῦχ' ἡ Μέκα.

Μέρες π' ὁ κόσμος θὰ γαστῇ
ἀνεμορούφουλας Μαρή

μᾶς ἀποτάλλῃ δῶρον,
ποῦ ξαναπαῖ μετὰ χολῆς
τὰ κεραιμυθία τῆς Σχολῆς
τῶν Παίδων τῶν Ἀπόρων

καὶ μπαίνει μέσ' τῆς κάμαρες καὶ θάλασσα τὰ κάνει
τὰ ὄργανα τοῦ μουσικῆς ποῦ παίζει τὸν Ἑρῶν
κι' ἄλλου πετάει τὸ βιολὶ κι' ἄλλου τὸ ταμπούρακι
ὁ σίφωνας ὁ δυνατός,
ποῦ λές πῶς ἦτανε κι' αὐτὸς
κατὰ τοῦ Παναγᾶκη!

Ἀφ' τὴν πλατεία μας περνᾷ
καὶ μ' ἔρα δύο βόρτες,
ἀσκήκωσε τοῦ Βουτταῖ
τὰ ἱζάμια μὲ τοῦ πόρτες
καὶ σ' ἐργασίας ἐναρξιν καὶ σ' ἐορτῶν ἡμέρες,
ὁ νέος ἐνοικιαστής ἐπλέρωσε τοῦ σπιτίου.

Ἀνεμορούφας περνᾷ,
κι' ἐδῶ στὰ νέα Λεχαινὰ
καὶ ξεριζώνει βορὴ Μαροῦ
διὰ πνοῆς ἀγρίας,
τὸ εὐσκόφυλλον δετρί
τῆς τόσῃς ἱστορίας,
τὸν πλάτανο τοῦ καφενέ, ποῦταν' ἡ προστασία
τῶν προσφιλῶν συμπολιτῶν τῶν ἐν ἀκινήσει!

Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμᾷ.
κι' ἐγὼ σὶν πλάτανο σιμᾷ
λέω θρηνῶν καὶ κλαίων:
δὲν θάχουν οἱ τεμπέληδες νὰ πανεμίσουν πλέον!

Ἀνεμορούφας, ποῦ λές,
ἀπέκοψε τὸ δέντρον
ποῦταν τὸ μόνον προσφιλές
τῶν φιλοσόφων κέντρον!

Τι λόγια, τί κοροσουργίες, τί σκάνδαλα καὶ λάθη
μᾶς ἐσπνέβαιναν Μαροῦ,
κι' ὑπὸ τὸ δέντρον αὐθωρεῖ
ὁ κόσμος νὰ μὴν ἐρχεται σὶν ἴσκιον νὰ τὰ μάθῃ!

Τι σχέδια ἐβλάσταναν ἐν ἐκλογαῖς ποικίλα
ὑπὸ τὰ καταπόρσινα τοῦ δένδρου τούτου φύλλα!
Τι μουσικὰ δὲν ἤκουσε τὸ δέντρον τὸ μεγάλο
ἀπ' ὅσους συνηθίζονε
νὰ γλυκοπαλλιδίζουνε
τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο!

Ἐν φάτνῃ συγχροεῦνσι μετὰ βοσκῶν ἄγγελοι
πάει κι' αὐτὸς ὁ πλάτανος, ὁ ἴσκιος τοῦ τεμπέλη!

Πάει κι' αὐτὸς ὁ πλάτανος ὁ προσφιλέστατός μου,
ποῦ δένδρον ἦτο γνώσεως τῶν μουσικῶν τοῦ κόσμου!

Γραμμένο ἦτο νὰ κοπῇ!
Κι' ἂν τοῦ Δημάρχου τὸ ταπῆ
τὸν ἐσεβάσθη τότες,
λόγω π' ἀσκηθῆκανε
καὶ τὸν περασπιστήκανε

διάφοροι σημαίνοντες τεμπέληδες δημότες,
ὁ σίφων τὸν ξερίζωσε διὰ πνοῆς βιαίας
ὡς ἐκρίζουται κι' ἡ σταφίς ὑπὸ τῆς Ἑνταίας!

Ἀνεμορούφας Μαροῦ,
ζημία κάνει φοβερή,
ἀλλὰ καὶ ἔργον ἐνταυτῷ μῆς ἔκαμε σωτήριο
ἐκσφενθοῦσας ἀπὸ κεῖ το μέγα οὐρητήριο
ποῦ διαρκῶς βρωμοῦσε
κι' ἐβούλωνε τὴ μύτη του ὁ κόσμος πῶπερνοῦσε.

Πολὺ μᾶς ἐξημίωσε τοῦ σίφωνος ἡ φρίκη.
Ἀπὸ κουκκὶ νὰ χάσουμε καὶ τὸν Πταισματοδόκη
ποῦχε νὰ κάμῃ βίζιτες κι' ἐβγήκε ἐν βελάδα
μέσ' τῇ σιγμῇ, μωρὲ Μαροῦ, πῶρχώτουν' ἡ σβιλάδα.

Χριστὸς γεννᾶται χαρμονή
ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει
καὶ τῆς πλατείας οἱ φανοὶ
ἐσπντριγτῆκαν' ὅλοι
κι' ἔγεινε μιὰ καταστροφὴ σιτὴ σπιέρα καὶ σιτὸ τζάμι
πῶλεγε πῶς ἐπίδειξι τὸ κόμμα εἶχε κάμει.

Ἐκεῖ ἀγγελικὴ χαρὰ
καὶ τῶν ποιμένων πίστις
κι' ἐδῶ μᾶς βροῖκε συφορὰ
ποῦ τὰ τραπέζια σὰ φτερά
πῆγαν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
κι' ἐπερπατοῦσαν μόνον τοὺς στοῦ σίφωνος τὸ ῥεῦμα.
σὰ πᾶχανε μαγνητισμὸ ἀπὸ κυρίας πνεῦμα.

Μὰ τί ἀνεμοστρόβιλος ἐκεῖνη τὴν ἀγίτσα!
Ἐπῆρε τὰ παράθυρα τοῦ Γιάννη τοῦ Μπουλίτσα
καὶ μένο μίλε δηλαδὴ π' ὁ Γιάννης ἐπροφάρισε
εἰδ' ἄλλως χαιρετίσματα ποῦ θὰν τὸν ἀοιβάζει!

Ν' ἀκοῦς δονήσεις σεισμικὰς:

κι' ἀνεμοροουφολάδα,

κι' ἀνέμοι καὶ πνοαὶ

πῶς θάδον σὶν Ἑλλάδα,

μοῦ φαίνεται, μωρὲ Μαροῦ, γὰρ δέσιμο πῶς θάσαι
καὶ δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται οὐτε νὰν τὴν θυμάσαι!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

~~~~~

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΜΟΥ

— ... Δόσε μου σέ παρακαλώ μιά πένα και λιγάκι χαρτί....

— Μά πώς ; .....

— Βρέ αδελφέ, φαίνεται ότι με εξύβρισαν δια του τύπου. Και ενώ έχω την μωράν συνηθειαν να μη απαντώ εις ύβρεις, έστω και αν έχωσιν αυτά την δριμύτητα του προχθεσινού άνεμοστροβίλου, ο κόσμος προσπαθεί να με πείση (και να πού μ' έπεισε) ότι δαρείλω να απαντήσω !

— Μά τι σου έγγραφαν ;

— "Α! "Όσο γι' αυτό να είσαι βέβαιος, ότι όχι μόνον εγώ δεν ξέρω τί μου έγγραφαν, αλλά ούτε εκείνοι που έγγραφαν, γνωρίζουν τί έγγραφαν !

— Περίεργον !! Πρωτοφανές δηλαδή !!

— Περίεργον ναί· αλλά πρωτοφανές όχι. Αυτή ή μέθοδος του γράφειν είναι συνηθεσάτη. Είναι ιδιωτισμός καθαρώς Κεφαλλονήτικος.

— Μά έπλ τέλους τι ήθελαν να πούν ;

— "Ηθελαν να πούν, ότι ή Μούσα μου έμπνέεται αναλόγως της πληρωμής την όποιαν λαμβάνει.

— Μήπως διέστρεψες τίποτε γεγονότα ;

— "Απεναντίας ! Τά γεγονότα διέστρεψαν έμε και ήναγκάσθην να όμολογήσω μίαν αλήθειαν !

— Μά τότε με συγχωρείς φίλε μου. "Εχεις άδικον. Το να γράφη κανείς την αλήθειαν και να επιτυχάνη να πληρώνεται δια να την γράφη, αυτό είναι μία σπανιστάτη ικανότης την όποιαν άπορώ πώς την εξέλαβες δι' εξύβρισιν !

— Νομίζεις ;

— "Αν νομίζω ; ... Πάρε άμέσως την πένα που εξήτησες και γράφε.....

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εύχαριστώ άπερίως τον περί των « Φιλελεύθερον » δημοσιογραφικόν κύκλον, δια τας ύπερ έμου κολακευτικοτάτας εκφράσεις του.

Γεώργιος Μολφέτας.

Την 9ην 'Ιανουαρίου 1911 εκτίθεται εις πλειστηριασμόν, έξωθεν του Δημ. Καφενείου, ή έν θέσει Παλαιού Θεάτρου ανώγειος οικία του 'Ηλίου Βελισαράτου, κατέχουσα μετὰ του κήπου αυτής, φρέατος και λοιπών εξαρτημάτων της, τεσσαράκοντα (40) όργυιάς χώρον.

'Εξετιμήθη δραχμάς 8,000

ΤΟ ΣΚΟΥΦΑΚΙ

Γιά ν' αποφύγης του Βορριά
τη φούρια τη μεγάλη,
ένα σκουφάκι όμορφο,
για τα μαλλιά σου πόνεις,
χωρίς ποτέ να στοχαστής
πώς τρικυμία άλλη
πολύ χειρότερη για σέ,
μέ το σκουφάκι φέρνεις.

Και πρόσεξε μη το κομψό
μ' άπατηλό σκουφάκι,
π' άφ' του καιρού το μπέρδεμα
γλυτρώνει τα μαλλιά σου,
αίτια γίνη κι' άφορμή,
άγνό κοπελουδάκι,
να μερδευτή μ' άλλη καρδιά
ή άδοξη καρδιά σου.

Όδισσέ Ναβέλ.

ΓΑΜΟΙ

Γεώργιος Κουρούμалλος
αισθηματίας νέος,
σχολάρχης ικανώτατος,
Ζακυνθινός γενναίος,
και ή Ρεγγίνα ή Φωκά
σεμνή κι' ώραία κόρη,
εις γάμον συνεδέθησαν
κι' έμψηχαν στο βαλόρι
κι' έφύγαν με στέφανα
άγάλης ταιριασμένοι,
να ζήσουνε στη Ζάκυνθο
ζωή ευτυχισμένη.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γεράς. Μαράτος, 'Ιουλία Ζεπάτου (Πύλαρος) - 'Αναστ. Γερμενής, Σαλώμη Ν. Γερμενή (Γερμενάτα) - Ευστ. Μιτζής, 'Αθηνά Λουκέρη (Ληξούριον) - 'Αριστ. Δεστούνης, Ριγγίνα Μοσχονά (Χανδάτα) - Κωνσταντ. Καστρινός, Νικολέτα Μαρούλη (Ληξούριον) - 'Αντ. Ποδάρας, 'Αγάθη Πετρίκατου (Πετρίκατα,)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΔΟΤΕΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ

'Εκφράζω την άπερον ευγνωμοσύνην μου δια τας ψήφους δι' ών με έτίμησαν οι συμπολίται μου· τοσούτω δέ μάλλον θαδύτερον αισθάνομαι το αίσθημα της ευγνωμοσύνης διότι της τιμής ταύτης έτυχόν, και· τοι άπουσιάζων επί μακράν σειράν έτών εκ της πατρίδος μου, της όποιας όμως πνεύματι ούδέποτε άπώχρισθην, και τιμήν μου πάντοτε έθεωρούσα, ότι είμαι Κεφαλλήν.

'Αθήναι τη 8 Δεκεμβρίου 1910

Α. ΚΡΑΣΣΑΣ

'Αγγελίαι διαφόρων,
για το ζήτημα των δώρων.

"Οποιος από τ' άφεντικά
θέλει με δώρα πρακτικά
να ντύση τον παρὰ του,
ας μπαίνει μες' στο μαγαζί
του Σπύρου του Μαρατου.
Δώρα θα βρή μαγευτικά
να λάμπουνε τριγύρω,
μοτέρνα κι' ευρωπαϊκά
κι' ώραία σαν το Σπύρο.
Δώρα θαύρη μπαταρίες
που τρελλένουν της κυρίες,
Συλλογήν καρτών μεγάλη
όπου δεν την έχουν άλλοι.
Να μη πάτε παρακάτου
να χαλάστε τα λ'ιανά.
Σαν τη φτίνινα του Μαρατου
δεν θα βρήτε πουθενά.

Φιφτυτού κομψό βελέσι,
πρέπει ναμπης μες' του 'Γγλέση
να χορτάσης νουβωτέ
που δεν ήρθαν ποτέ
στ' 'Αργαστόλι ως τα τώρα.
'Εκεί θαύρετε τα δώρα,
τα περίφημα καπέλα,
και σωρό μες' τα κατζέλα
λαιμοδέτες και λοιπά.
Σταματήστε κι' έδεπά
και ζητήσετε του Γγλέση
ό,τι δώρον σας άρέσει.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΒΑΝΩΡΟΥ

Παρελήφθησαν νέαι συλλογαί εξ όλων των άνδρικων και γυναικειων ειδών. 'Υποκάμισα έξοχα.

Νέα καπέλλα Μπορσαλίνο. Συλλογή δώρων θαυμασία. Μυρωδικά τε λευταίου συρμού.

ΕΝΕΚΕΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εις το έργοστάσιον των έγχωρίων μεταξωτών (έναντι κήπου Νάπιερ) πωλούνται όλα τα μεταξωτά με έκπτωσιν ένεκεν των εορτών.

Δώρα κατάλληλα και πρακτικά δι' άνδρας και κυρίας.

'Υποστηρίξατε την έγχωρίαν στερεάν εργασίαν.

Την Κυριακήν 26 Δεκεμβρίου ώραν 5 1)2 μ.μ. θα δοθ ή έν τῷ Δημοτοτικῷ Καφενείῳ ή πρώτη δημόσια συναυλία του τμήματος έγχόρδων της Φιλαρμονικής Σχολής υπό την διεύθυνσιν του κ. Δε Μείς.

Δίδεται εις την αίθυσαν του Καφενείου τόσι το κατάλληλον της έποχής δέν έπιτίπτει εις έγχορδα όργανα να παίξουν εις το υπαίθριον.

ΗΜΟΣΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΣΚΟΛΗΓΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τύπος « ZIZANION »